



Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Έχουν περάσει σχεδόν 40 χρόνια από τότε που απαγορεύτηκαν με υπουργική απόφαση οι μεταφορές ψυχιατρικών ασθενών από άλλα ψυχιατρεία στη Λέρο. Αφού πρώτα, για δεκαετίες η πρακτική του ξεφορτώματος των λεγόμενων “δύσκολων ασθενών” έλυne με το σκληρότερο τρόπο τα αδιέξοδα της Ψυχιατρικής και τα χέρια των ψυχιάτρων και αφού πρώτα οδηγήθηκαν σε μαζικό ψυχικό και φυσικό θάνατο εκατοντάδες ψυχικά πάσχοντες.

Τις μαζικές “καραβιές” προς την Λέρο και το παράδειγμα της Ψυχιατρικής των δεκαετιών του 60 και 70, φαίνεται να έχουν ως “επιστημονικό παράδειγμα” οι υπεύθυνοι για την διαχείριση κενών κλινών σε δομές αποκατάστασης της 2ης ΥΠΕ, αφού αγνοώντας επιδεικτικά τις μαύρες αυτές σελίδες της Ιστορίας της

Ψυχιατρικής, μεθοδεύουν τη μεταφορά ψυχιατρικών ασθενών στη Λέρο δηλώνοντας δεκάδες κενές θέσεις σε “δομές αποκατάστασης” του ΚΘΛ.

Είναι σκανδαλώδες ότι παρά τα εκατομμύρια ευρώ που δαπανήθηκαν για την ψυχιατρική μεταρρύθμιση όλα αυτά τα χρόνια, με αφορμή τη Λέρο, σήμερα το υπουργείο υγείας, η 2η ΥΠΕ αλλά και γνωστοί (ακόμη και από δικαστικές υποθέσεις στις οποίες εμπλέκονταν ως κατηγορούμενοι) ψυχίατροι του Δρομοκαϊτείου, του ΨΝΑ/Δαφνί κλπ, που συνεργάζονται, ή έχουν οριστεί σε επιτροπές για διαχείριση «δύσκολων», είτε «αζήτητων» ασθενών, μεθοδεύουν από κοινού νέες εγκληματικές διακομιδές στη Λέρο αναβιώνοντας έναν εφιάλτη.

Στο Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου, μετά τα προγράμματα αποασυλοποίησης που υλοποιήθηκαν εκεί, λειτουργούν ορισμένες μονάδες αποκατάστασης που δημιουργήθηκαν όταν έκλεισαν τα τμήματα χρόνιας παραμονής. Ο σκοπός τους, ωστόσο, δεν είναι να αποτελέσει η Λέρος ξανά την αποθήκη των μεγάλων Ψυχιατρικών όπου θα στέλνονται εκεί οι «ανεπιθύμητοι ασθενείς». Σκοπός τους είναι να εξυπηρετούν, σε τομεοποιημένη βάση, κυρίως ασθενείς από τα Δωδεκάνησα, προτάσσοντας θεραπευτικά κριτήρια και με σεβασμό στις ανάγκες των ασθενών.

Οι μεθοδεύσεις επομένως της 2ης ΥΠΕ, που διαχειρίζεται τις στεγαστικές δομές σε Πειραιά και νησιά, και των επαγγελματιών ψυχικής υγείας που συναινούν σε αυτές τις πρακτικές, κάθε άλλο παρά σεβασμό στις θεραπευτικές ανάγκες των ασθενών προδίδουν αφού τολμούν χωρίς καμία ντροπή να δηλώνουν μαζικά κενές θέσεις στη Λέρο. Αγνοούν το γεγονός ότι οι ενδονοσοκομειακοί ξενώνες της Λέρου έγιναν με σκοπό να κλείσουν τα τμήματα χρόνιας παραμονής της Λέρου και όχι για να ανοίξει η κερκόπορτα για την μεταφορά νέων “Αζήτητων” εκεί, ως η «λύση» για τα σημερινά αδιέξοδα.

Αδιέξοδα για τα οποία ευθύνονται οι κυβερνήσεις όλων αυτών των ετών, αλλά και η ψυχιατρική κοινότητα που, αντί να δημιουργήσουν τις απαραίτητες δομές αποκατάστασης υψηλής προστασίας σε όσες περιοχές είναι αναγκαίο και να τις στελεχώσουν με το αναγκαίο προσωπικό, και αντί να ενισχύσουν την λειτουργία κοινοτικών υπηρεσιών, επέλεξαν την εύκολη «λύση» της θεραπευτικής εγκατάλειψης στην κοινότητα των ασθενών και των οικογενειών τους και του στοιβάγματος «νεοχρόνιων» ασθενών στις ψυχιατρικές κλινικές, μέχρι που να φτάνουμε, πλέον, να γίνονται συγκεκριμένα αιτήματα μεταφοράς ασθενών ξανά στη Λέρο, αρχής γενομένης από ασθενή του 5ου ψυχιατρικού τμήματος του Δαφνιού, ο διευθυντής του οποίου συμμετέχει στην προαναφερθείσα επιτροπή διαχείρισης των λεγόμενων «δύσκολων» ασθενών του ΨΝΑ και του Δρομοκαϊτείου.

Είναι γνωστοί επομένως οι πρωταγωνιστές, μέσω διαφόρων επιτροπών, αυτής της κατρακύλας της Ψυχιατρικής και δεν πρέπει να μείνουν στο σκοτάδι.

Είναι αναγκαίο τόσο η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας όσο και η Ψυχιατρική κοινότητα μέσω των επιστημονικών συμβουλίων, να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να τοποθετηθούν ξεκάθαρα και χωρίς γραφειοκρατικές τρίπλες για το αν θα επιτρέψουν τις μεταφορές ασθενών στη Λέρο από τις Ψυχιατρικές κλινικές της 2ης ΥΠΕ και αν θα συναινέσουν σε αυτές τις μεθοδεύσεις.

Είναι αναγκαίο ως πολίτες, είτε επαγγελματίες ψυχικής υγείας, είτε άτομα με ψυχιατρική εμπειρία, είτε οικογένειες, να αντισταθούμε στην κατασκευή νέων «Αζήτητων» με όλες μας τις δυνάμεις και να βάλουμε φρένο σ’ αυτή την οπισθοδρόμηση, διεκδικώντας, όχι «μία θέση στη Λέρο», αλλά τις υπηρεσίες ψυχικής υγείας που μας αξίζουν.

Δεκέμβριος 2021